Lietas arhīva Nr. 1A-0279-19/17
ECLI:LV:RVPT:2019:0918.1A30057018.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 18.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 15.novembra lēmumu Nr.1520, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Aprakstošā daļa

2019.gada 13.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk – VP RRP) jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC397224 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2018.gada 13.oktobrī plkst.21.37 Mālpils novadā pa autoceļu V65 no autoceļa P3 puses autoceļa P8 virzienā /pers. A/ vadīja ārvalstīs (Igaunijā) reģistrētu M1 kategorijas transportlīdzekli Mercedes Benz V klase, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/(turpmāk – Transportlīdzeklis), par kuru nav samaksāts ekspluatācijas nodoklis. Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{25} panta desmitās daļas.

Ar VP RRP Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk – KPP SAPIB) Administratīvās nodaļas galvenās inspektores S.Liepas 2018.gada 19.oktobra lēmumu lietā Nr. PC397224 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, /pers. A/ uzlikts naudas sods 180 *euro*.

/pers. A/ Sākotnējo lēmumu apstrīdēja VP RRP KPP.

VP RRP KPP ar 2018.gada 15.novembra lēmumu Nr.1520 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu.

2018.gada 10.decembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka 2018.gada 15.novembrī ar Lēmumu atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, bet viņa sūdzība noraidīta kā nepamatota. Ar šo pārsūdz lēmumu pilnā apjomā un lūdz atcelt to turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

2018.gada 31.oktobrī augstākā iestādē /pers. A/ iesniedza sūdzību, ar kuru lūdza grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti tiesību normā par atbildību par administratīvo pārkāpumu. Sūdzībā norādīja, ka nepiekrīt atbildību pastiprinošo apstākļu konstatējumam.

Latvijas APK 34.pantā noteikts, ka atbildību pastiprinošs apstāklis ir, t. sk., gada laikā izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. Šāda atbildību pastiprinoša apstākļa konstatācija ierobežo iestādi (amatpersonu) piemērot Latvijas APK 276.pantu, jo personu var daļēji atbrīvot no naudas soda samaksas, ja nav konstatēti apstākļi, kas pastiprina personas atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Problēma šajā gadījuma pastāv apstāklī, ka atbildību pastiprinošs apstāklis nav jebkāds gada laikā atkārtoti izdarīts administratīvs pārkāpums, bet runa ir tieši par tādu gada laikā atkārtotu izdarītu pārkāpumu, kas ir kvalificējams kā līdzīgs.

N o Lēmuma izriet, ka augstāka iestāde piekrīt galvenās inspektores S.Liepas lēmumam, proti, izdarītais administratīvais pārkāpums pēc 149.^{25}panta kvalificējas kā gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs administratīvais pārkāpums, jo 2017.gada 12.novembrī tika saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{24}panta ceturtās daļas prasību pārkāpumu.

Šādai tiesību normu interpretācijai nepiekrīt.

Vispirms vēlas vērst uzmanību uz to, ka jau 2018.gada 13.oktobra vakarā administratīvā protokola sastādīšanas brīdī tika ierobežotas viņa kā pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības, jo pretēji Lēmuma aprakstošajā daļā 2.lapaspusē rakstītajam, ka: „ar administratīvā pārkāpuma protokolu [..] sūdzības iesniedzējs iepazinās un parakstīja to", viņam netika izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības, kā to paredz Latvijas APK 248.panta piektā daļa.

Uz to mutvārdos norādīja arī lietas izskatīšanas gaitā. /pers. A/ informēja galveno inspektori S.Liepu par to, ka būtiski tika ierobežotas viņa kā pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības, jo protokols tika parakstīts, pakļaujoties jaunākā inspektora Dz.Daškova norādījumiem, proti, viņu neiepazīstinot ar protokola saturu un neizskaidrojot viņa procesuālās tiesības, brīvā dabā, vāji apgaismotā vietā (apgaismojums bija no operatīvā transportlīdzekļa bākugunīm) protokolā /pers. A/ tika norādītas divas vietas, kurās viņam jāparakstās.

Kā vēlāk izrādījās, ar vienu parakstu viņš apliecināja, ka ar protokola saturu ir iepazīstināts un Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas pienākumi un tiesības viņam saprotamā valodā izskaidrotas. Savukārt ar otru parakstu apliecināja, ka saņēma protokola eksemplāru.

Lieki piebilst, ka ar protokola saturu un viņa darbībā konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu varēja iepazīties tikai tad, kad atgriezās mājās.

Ja būtu zinājis, par kādu administratīvo pārkāpumu viņam tiek sastādīts protokols, t.sk., konstatēts viens administratīvi sodīts gadījums, kas izrādās tiks kvalificēts kā atbildību pastiprinošs apstāklis (atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums), un kādas sekas tas rada vai var radīt, tad, ievērojot Latvijas APK noteikto, iespējams, būtu izmantojis tiesības neparakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, tādējādi jau sākotnēji izrādot savu nepiekrišanu administratīvā pārkāpuma protokola saturam.

Likumsakarīgi, ka, kvalificējot /pers. A/ izdarīto pārkāpumu kā atkārtoti izdarītu līdzīgu pārkāpumu gada laikā, galvenā inspektore S.Liepa nepiemēroja 276.^{1}panta nosacījumus un nelēma par nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

Lēmuma 4.lpp. priekšnieka vietnieks A.Pumpurs atsaucas uz Latvijas APK 244.pantu, kas noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turpmāk 5.lapā A.Pumpurs atzīmē, ka šāda daļēja atbrīvošana no soda samaksas ir iestādes tiesība, bet ne obligāta prasība. Turklāt iespējama gadījumos, ja piepildās Latvijas APK 276.^{1}pantā ietvertie nosacījumi, kas jāizvērtē amatpersonai, kas piemēro administratīvo sodu.

Sūdzībā augstākai iestādei punktā norādīja, ka 2018.gada 19.oktobrī ieradās RRP Gaujas ielā 15, Rīgā uz administratīvā pārkāpuma lietas

izskatīšanu. Ņemot vērā viņa personību, vainu mīkstinošos apstākļus, piekrītot administratīvā pārkāpuma sastāvam, kā arī piekrītot lēmumam par naudas soda uzlikšanu, lietas izskatīšanas laikā lūdza piemērot Latvijas APK 276.[1]pantu, kas paredz nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

Galvenā inspektore S.Liepa izteicās, ka labprāt piemērotu nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, tomēr tas neesot iespējams, jo lietā pastāv apstākļi, kas liedz piemērot šo pantu, proti, Latvijas APK 276.[1]panta otrās daļas otrajā punktā noteikts, ka teorijā, terminu „noziedzīgs nodarījums'' attiecinot un pieskaņojot administratīvajam pārkāpumam.

Noziedzīga nodarījuma sastāva teorētiskai analīzei krimināltiesībās tiek izdalīti četri noziedzīga nodarījuma sastāva elementi - noziedzīga nodarījuma objekts, nodarījuma objektīvā puse, noziedzīga nodarījuma subjekts un nodarījuma subjektīvā puse *(skat., Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A., Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 75.lpp.)*.

Analizējot abu administratīvo pārkāpumu sastāvu, nepastāv strīds par kopīgo abos gadījumos, t. i., subjektu un subjektīvo pusi, tādēļ attiecībā uz šiem administratīvā pārkāpuma sastāva elementiem krimināltiesiskās atziņas turpmāk netiks iztirzātas.

Savukārt konkrētajā administratīvā pārkāpuma gadījumā ir runa par atšķirīgu objektu un tādējādi objektīvo pusi. Tā kā ikviens kaitīgs noziedzīgs nodarījums saistīts ar noteiktu valsts, sabiedrības, atsevišķu cilvēku grupu vai indivīda interešu aizskārumu, vai nu nodarot tām kaitējumu, vai draudot tādu nodarīt, tad [..] aizsargātās intereses krimināltiesiskā nozarē ir noziedzīga nodarījuma objekts *(skat., Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A., Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 75.lpp.)*. Analizējot konkrēto administratīvo pārkāpumu un piemērojot minētajā citātā gūtās krimināltiesiskās atziņas, secināms, ka, konstatējot /pers. A/ izdarītajos administratīvajos pārkāpumos atšķirīgas aizsargātās intereses, nonāks pie atšķirīgiem administratīvo pārkāpumu objektiem, jo katrs objekts ietilpst citā administratīvo pārkāpumu grupā.

Tas pats attiecināms uz administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi. Noziedzīga nodarījuma objektīvā puse ārēji visbiežāk izpaužas kā darbība. Krimināltiesiskā nozīmē darbība ir personas aktīva, kaitīga un prettiesiska uzvedība, kas pauž šīs personas apzinātu gribu, un tā vērsta pret noziedzīgā nodarījuma objektu, nodarot vai radot draudus nodarīt kaitējumu [..] aizsargātajām interesēm *(skat., Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A., Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 75.lpp.)*. Tātad objektīvās puses aktīva darbība ir vērsta pret objektu, bet, ja objekts atšķiras, vai atšķiras arī objektīvā puse kā administratīvā pārkāpuma sastāva elements, respektīvi, vai aktīva darbība, vēršoties pret dažādām ar likumu aizsargātām interesēm, abos gadījumos (pārkāpumi ceļu satiksmē) izpaudīsies līdzīgi.

No teorijas pievēršoties praksei, tāpat ir jāvērtē administratīvais pārkāpums, par kuru tiek saukts pie administratīvās atbildības, ņemot vērā atbildību pastiprinošu apstākli (atkārtoti izdarītu līdzīgu pārkāpumu). Lai saprastu, kādas aizsargātās intereses (objektu) ar savām darbībām aizskāra, ir jāiztirzā tie normatīvie akti, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Latvijas APK.

2017.gada rudenī tika saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.[24]panta ceturtajā daļā izdarītu administratīvo pārkāpumu. Normatīvais akts, kas tika pārkāpts bija 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 223.3.apakšpunkts (CSN 223.3.apakšpunkts noteic, ja transportlīdzeklim diennakts tumšajā laikā nedeg kāds no tuvās gaismas lukturiem, ar to atļauts braukt uz stāvvietu vai remonta vietu ar iedegtu avārijas gaismas signalizāciju vai ar transportlīdzekļa aizmugurē piestiprinātu avārijas zīmi (tikai pakaļējo ārējās apgaismes ierīču bojājuma gadījumā). CSN ir izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 3.panta otro daļu. CSL mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un personu var nosacīti daļēji atbrīvot no naudas soda samaksas, ja nav konstatēti apstākļi, kas pastiprina personas atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Vērsa galvenās inspektores S.Liepas uzmanību, ka apšauba to, vai viņa izdarītais administratīvais pārkāpums ir uzskatāms par atkārtoti izdarītu līdzīgu administratīvo pārkāpumu, uz ko amatpersona atbildēja, ka viņam ir visas tiesības to apstrīdēt.

No minētā redzams, ja būtu precīzi un atbilstoši likumam izskatīti apstākļi, proti, 2018.gada 13.oktobrī izdarītais administratīvais pārkāpums netiktu kvalificēts kā atkārtoti gada laikā izdarīts līdzīgs administratīvs pārkāpums, tad pēc savas iekšējās pārliecības galvenā inspektore S.Liepa būtu piemērojusi Latvijas APK 276.[1]pantu, kas būtu samērīgi ar izdarīto administratīvo pārkāpumu un visām viņa darbībām, kas pēc iespējas novērsa ar administratīvo pārkāpumu radītās sekas.

Kā redzēs turpmākajā argumentācijā un juridiskajā pamatojumā, tad ne pēc burta, nedz arī pēc vispārējiem loģikas un tiesību zinātnē nostiprinātiem principiem 2017.gada rudenī un 2018.gada rudenī izdarītos pārkāpumus nevar uzskatīt par gada laikā atkārtoti izdarītiem līdzīgiem administratīviem pārkāpumiem.

Par interesantu un tomēr nepamatotu uzskata Lēmumā formālo motivāciju atstāt negrozītu galvenās inspektores S.Liepas pieņemto lēmumu. Lēmuma motīvu daļā (5. un 6. lpp.), atbildot uz /pers. A/ izteiktajām pretenzijām par nepamatoti un prettiesiski pieņemto lēmumu gada laikā izdarīto administratīvo pārkāpumu kvalificēt kā līdzīgu pārkāpumu, priekšnieka vietnieks A.Pumpurs vien:

„norāda, ka jebkurš pārkāpums, kas ietverts Latvijas APK desmitajā „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē", ir vērtējami kā līdzīgs"(5. lpp.) un

„konstatē, ka sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Latvijas APK 276.[1]panta nosacījumiem, nav nosacīti daļēji atbrīvojams no naudas soda samaksas. Jo kā jau tika norādīts gada laikā atkārtoti izdarījis līdzīgu pārkāpumu, par kuru jau administratīvi sodīts (savukārt līdzīgs pārkāpums ir jebkurš pārkāpums, kas ietverts Latvijas APK desmitajā „A" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē" (6.lpp.).

Tātad Lēmuma autors noraida viņa sūdzībā minētos argumentus, pamatojot to nepareizību ar gandrīz vai aksiomu, ka jebkurš pārkāpums, kas ietverts Latvijas APK 10. „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē", ir līdzīgs pārkāpums. Pamatojumā nav ne faktisku, ne juridisku argumentu, nedz arī atsauces uz citām krimināltiesību teorijā gūtām un nostiprinātām tiesiskām atziņām, kas motivētu šādu lēmumu. Līdz ar to netiek atspēkots sūdzībā norādītais arguments, ka, neveidojoties līdzīgiem administratīvā pārkāpuma sastāviem, administratīvie pārkāpumi nevar un nedrīkst tikt kvalificēti kā līdzīgi izdarīti administratīvie pārkāpumi.

Skaidrības labad jānorāda, ka nepastāv strīds par to, ka abi pārkāpumi ir ietverti Latvijas APK 10. „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē". Strīds pastāv par to, ka tie nav kvalificējami kā līdzīgi izdarīti administratīvi pārkāpumi, jo pēc tiesību normas dispozīcijas rakstura un būtības administratīvā pārkāpuma kvalificējošā sastāva elementi atšķiras.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietām ir krimināltiesisks raksturs (lietas Nr.16841/90), tādēļ skaidrības labad turpmākai argumentācijai nepieciešams atsaukties uz atziņām, kas nostiprinātas krimināltiesību „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē" normatīvais regulējums, kas ir par pamatu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam nav viens un tas pats.

Nepamatotā aksioma lēmumā izriet no tā, ka abi atkārtotību veidojošie pārkāpumi ir iekļauti vienā nodaļā. Bet šeit būtiski ir izprast, ka „pārkāpumi ceļu satiksmē" ir tikai „rāmis", kas ietver visus pārkāpumus ceļu satiksmē šo vārdu plašākajā nozīmē.

Ja raugās no tā, kāda ir ceļu satiksmes definīcija, tad tā ir dota CSL, proti, ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Šī definīcija turpmāk piemērojama uz visiem gadījumiem, kas saistīti ar normatīvo aktu regulējumu ceļu satiksmes jomā, kas ir, piemēram, minētais CSL, CSN un tml.

Likumdevējs Latvijas APK 149.[25]panta desmitajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu ir iekļāvis Latvijas APK 10. „a" nodaļā „Administratīvie

pārkāpumi ceļu satiksmē", jo pārkāpumu izdara ceļu satiksmes dalībnieks CSL izpratnē. Bet tāpēc tas *per se* nenozīmē, ka ir aizskartas tās pašas intereses, kuras aizskartas ar Latvijas APK 149.[24]panta ceturtajā daļā izdarīto administratīvo pārkāpumu, ko plašāk izklāstīja sūdzības un turpmākajos punktos.

Ievērojot rakstīto, ar šo tiesu lūdz atcelt pieņemto lēmumu pilnā apmērā, izskatot jautājumu, vai apstākļi, kas pastiprina administratīvo atbildību, ir kvalificēti pareizi un tādējādi, kāds administratīvais sods ir piemērojams, ievērojot Latvijas APK 276.[1]panta nosacījumus.

Lēmumā norādīts, ka 2018.gada 13.oktobrī plkst.21.44 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes (turpmāk - PPP) Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors D.Daškovs /pers. A/ noformēja Protokolu par "Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 3.panta un 9.[1]panta prasību neievērošanu, proti, par to, ka /pers. A/ 2018.gada 13.oktobrī plkst.21.37 Mālpils novadā pa autoceļu V65 no autoceļa P3 puses autoceļa P8 virzienā vadīja Transportlīdzekli, par kuru nav samaksāts ekspluatācijas nodoklis.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas 149.[25] panta desmitajā daļā - par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu no 150 līdz 400 *euro*.

VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa 2018.gada 19.oktobrī pieņēma Sākotnējo lēmumu uzlikt /pers. A/ naudas sodu 180 *euro*, kā arī atzīmēja Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, kas ir atbildību mīkstinošs apstāklis, un Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu, kas ir atbildību pastiprinošs apstāklis.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu lietā Nr.PC397224 /pers. A/ iepazinās un parakstīja to.

Lietas izskatīšanas laikā uz mutiska pilnvarojuma pamata piedalījās juridiskās palīdzības sniedzējs /pers. B/.

Rakstiski paskaidrojumi lēmuma pieņemšanas laikā netika sniegti.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka 2018.gada 19.oktobrī VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa pieņēma Sākotnējo lēmumu ar kuru atzina, ka /pers. A/ ir pārkāpis Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3.panta un 9.[1]panta otrās daļas prasības un izdarījis 149.[25] panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, par ko nolēma uzlikt naudas sodu 180 *euro*. Viņš pārsūdz lēmumu un lūdz grozīt piemēroto sodu, kas paredzēts tiesību normā. Lietā pareizi konstatēts, ka /pers. A/ (kuram deklarētā dzīves vieta ir Latvijā) Mālpils novadā vadīja Igaunijā reģistrētu Transportlīdzekli (M1 kategorijas transportlīdzekli), par kuru nav samaksāts noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis. Gan protokola sastādīšanas brīdī, gan arī administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdī vaļsirdīgi nožēloja izdarīto. Nekavējoties samaksāja Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, tādējādi pareizi lēmumā atzīmēts atbildību mīkstinošais apstāklis. Savukārt nepiekrīt lēmumā norādītajam atbildību pastiprinošajam apstāklim. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ vienu reizi sodīts, (tā ir patiesība), 2017.gada rudenī tika izteikts brīdinājums par Latvijas APK 149.[24]panta ceturtajā daļā izdarītu pārkāpumu. 2018.gada 19.oktobrī viņš ieradās VP RRP KPP uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un lūdza piemērot Latvijas APK 276.[1]pantu, kas paredz nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas. VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa paskaidroja, ka labprāt piemērotu nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, tomēr tas neesot iespējams, jo lietā pastāv apstākļi, kas liedz piemērot Latvijas APK 276.[1]pantu.

/pers. A/ norāda, ka atbildību pastiprinošie apstākļi ir noteikti Latvijas APK 34.pantā, kur pirmās daļas 2.punkts par atbildību pastiprinošu apstākli atzīst gada laikā atkārtoti izdarītu līdzīgu pārkāpumu, par kuru persona jau administratīvi sodīta. Viņš neatzīst lēmumā atzīmēto atbildību pastiprinošo apstākli, jo nepiekrīt tam, ka 2017.gada rudenī un 2018.gada 13.oktobrī izdarītie administratīvie pārkāpumu ir līdzīgi (proti, kvalificējami, kā gada laikā atkārtoti izdarīti līdzīgi pārkāpumi). /pers. A/ citē Eiropas Cilvēktiesību tiesas atzinumu un krimināltiesiskās atziņas. Tāpat viņš norāda, ka ir jāvērtē administratīvais pārkāpums, par kuru tiek saukts pie administratīvās atbildības, ņemot vērā atbildību pastiprinošu apstākli (atkārtoti izdarītu līdzīgu pārkāpumu). Jāteic, ka lai saprastu, kādas aizsargātās intereses (objektu) ar savām darbībām ir aizskaris, jāiztirzā tie normatīvie akti, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Latvijas APK. Ņemot vērā minēto un izvērtējot atšķirīgos likuma mērķus un darbības jomas, acīmredzami ir tas, ka katrs likums ir vērsts uz citām ar likumu aizsargātām interesēm (administratīvā pārkāpuma objekts), lai arī abi izdarītie administratīvie pārkāpumi ir ietverti Latvijas APK desmitajā nodaļā. Savukārt "Transportlīdzekļu nodokļa likums" aizsargā tautsaimniecības intereses. /pers. A/ iztirzā "Transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokļu un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 9.[1]pantu, līdz ar to uzskata, ka administratīvais pārkāpums izdarīts tautsaimniecībā. Ņemot vērā minēto, secināms, ka VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa, kā atbildību pastiprinošu apstākli. konstatējot tādu administratīvo pārkāpumu kā gada laikā atkārtoti izdarītu līdzīgu pārkāpumu, ir rīkojusies prettiesiski, kā rezultātā pieņēmusi prettiesisku lēmumu, kas izpaužas kā nepamatoti uzlikts naudas sods, izslēdzot iespēju piemērot nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas. Viņš lūdz grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti tiesību normā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 286.panta pirmajā daļā noteikts, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem - pēc visu lietas materiālu saņemšanas. Citstarp šī panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpumu lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Ar pārsūdzēto lēmumu /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.[25]panta desmitās daļas nosacījumiem par "Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 3.panta prasību neievērošanu.

"Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 3.pantā noteikts, ka transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa maksātājs ir transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs), kuram Latvijā ir reģistrēts vai tiek reģistrēts šā likuma 2.pantā minētais ar nodokli apliekamais transportlīdzeklis vai kura īpašumā, turējumā vai valdījumā esošajam šā likuma 2.pantā minētajam ar nodokli apliekamajam transportlīdzeklim Latvijā tiek izsniegtas tranzīta numura zīmes, vai persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kura dalībai ceļu satiksmē izmanto ārvalstī reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili.

Latvijas APK 149.[25]panta desmitā daļa paredz atbildību par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu no 150 līdz 400 *euro*.

Tādējādi, lai kādu personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka tā Latvijas teritorijā vadīja M1 vai N1 kategorijas automobili, kas reģistrēts ārvalstīs, un tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši šā paša panta ceturtajai daļai, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā

fiksējusi amatpersona.

Minētā panta piektā daļa, tostarp, noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Latvijas APK 243.panta astotā daļa savukārt noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Pierādīšanas līdzekļi ir uzskaitīti Latvijas APK 243.[1]pantā. Proti, par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti.

Lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1)Protokols, kurā nostiprināts, ka /pers. A/ (kuram deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā) 2018.gada 13.oktobrī plkst.21.37, Mālpils novadā vadīja Igaunijā reģistrētu Transportlīdzekli pa autoceļu V 65 (Pāde - Tūža) no autoceļa P3 (Garkalne - Alauksts) puses autoceļa P8 (Inciems - Sigulda - Ķegums) virzienā, par kuru nav samaksāts noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis; 2)/pers. A/ sūdzība; 3)informācija no Informācijas centra par Igaunijas Republikā reģistrētam Transportlīdzeklim nomaksāto transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli; 4)informācija par pārkāpumiem no Ceļu policijas reģistra par transportlīdzekļa vadītāju /pers. A/.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietā esošos pierādīšanas līdzekļus kopsakarā, norāda sekojošo.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viens no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošiem elementiem iztrūkst atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Izvērtējot sūdzības saturu, var secināt, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ deklarētās dzīvesvietas adrese ir Latvijā. Tāpat nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis ir M1 kategorijas transportlīdzeklis un tas ir reģistrēts ārvalstīs. Tāpat nav strīda par to, ka /pers. A/, kura deklarētā dzīves vieta ir Latvijā, uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi nebija samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

Lietā ir noskaidrojums /pers. A/ (sūdzībā iestādei) izvirzītais arguments par to, vai pareizi administratīvā pārkāpuma protokolā atzīmēts atbildību pastiprinošais apstāklis.

Latvijas APK 34.panta otrajā daļā, noteikts, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

No lietas materiāliem konstatēts, ka /pers. A/ 2017.gada 12.novembrī saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.[25]panta ceturtās daļas prasību pārkāpumu.

Latvijas APK 38.pants nosaka termiņu, pēc kura izbeigšanās persona atzīstama par administratīvi nesodītu, proti, ja administratīvi sodītā persona gada laikā no dienas, kad beigusies soda izpildīšana, nav izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu, tā atzīstama par administratīvi nesodītu. Konkrētajā gadījumā /pers. A/ no 2018.gada 12.novembra būtu atzīstams par administratīvi nesodītu, ja 2018.gada 13.oktobrī nebūtu izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[25] panta desmitajā daļā.

Atbildot uz /pers. A/ sūdzībā izteikto argumentu vai "Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 3.panta un 9.[1]panta prasību neievērošana ir Latvijas APK 34.panta otrās daļas izpratnē (līdzīgs pārkāpums tam par ko /pers. A/ ir saukts pie administratīvās atbildības 2017.gada 12.novembrī), norāda, ka jebkurš pārkāpums, kas ietverts Latvijas APK desmitajā „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē" ir vērtējams kā līdzīgs.

/pers. A/ sūdzībā norāda, ka viņam netika piemērots pus sods, kas noteikts Latvijas APK 276.[1]pantā un lūdz grozīt piemēroto sodu.

2016.gada 1.septembrī stājās spēkā grozījumi Latvijas APK, kas paredz jaunu tiesību institūta ieviešanu - nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, kas pēc būtības paredz tiesības kompetentai amatpersonai, kura izskata konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, saucot pārkāpumu izdarījušo personu pie administratīvās atbildības un uzliekot tai attiecīgu naudas sodu, lemt par šīs personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, tas ir samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru par 50 *euro*.

Jāatzīmē, ka šāda daļēja atbrīvošana no soda samaksas ir iestādes tiesība, bet ne obligāta prasība. Turklāt iespējama gadījumos, ja piepildās Latvijas APK 276.pantā ietvertie nosacījumi, kas jāizvērtē amatpersonai, kas piemēro administratīvo sodu.

Latvijas APK 276.[1]pants nosaka, ka, lai veicinātu iestāžu un personu savstarpējo sadarbību un brīvprātīgu naudas soda izpildi, institūcija (amatpersona) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

Personu var nosacīti daļēji atbrīvot no naudas soda samaksas, ievērojot šādus priekšnosacījumus: 1) persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir atzinusi savu vainu un piekrīt lēmumam par naudas soda uzlikšanu; 2) nav konstatēti apstākļi, kas pastiprina personas atbildību par administratīvo pārkāpumu; 3) administratīvā pārkāpuma lietā nav cietušā; 4) administratīvā pārkāpuma lietā nav piemērota garantijas nauda; 5) par administratīvo pārkāpumu nav paredzēta administratīvā aresta piemērošana; 6) persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, gada laikā nav bijusi nosacīti daļēji atbrīvota no naudas soda samaksas 7) administratīvā pārkāpuma lieta netiek izskatīta bez personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, klātbūtnes.

No lietā esošajiem materiāliem konstatē, ka /pers. A/ saskaņā ar Latvijas APK. 276.[1]panta nosacījumiem, nav nosacīti daļēji atbrīvojams no naudas soda samaksas, jo kā jau tika norādīts, gada laikā atkārtoti izdarījis līdzīgu pārkāpums, par kuru jau administratīvi sodīts, (savukārt līdzīgs pārkāpums ir jebkurš pārkāpums, kas ietverts Latvijas APK desmitajā „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē".

Fiksējot pārkāpumu un administratīvā protokola sastādīšanas un lēmuma pieņemšanas laikā policijas amatpersonas rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņu rīcībā policijas amatpersonas darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas amatpersonas objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu konstatēti netika.

Ņemot vērā konstatēto VP RRP KPP secina, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ 2018.gada 13.oktobrī plkst.21.37 izdarīja LAPK 149.[25]panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 149.[25]panta desmitās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 150 *euro* līdz 400 *euro*.

Tātad, ja pārkāpums ir izdarīts, tad 150 *euro* naudas sods ir obligāts, savukārt, lai uzliktu naudas sodu lielāku par 150 *euro* (bet ne lielāku par 400 *euro*), ir vajadzīgs īpašs pamatojums, lietderības apsvērumi, jāievēro samērīguma princips plašākā nozīmē. Proti, attiecībā uz 150 *euro* uzlikšanu nav izvēles tiesību, tas ir minimums par konkrēto pārkāpumu. VP RRP KPP PPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa ņemot vērā atbildību pastiprinošo apstākli, /pers. A/ piemērojusi naudas sodu 180 *euro*.

VP RRP KPP uzskata, ka piemērotais naudas sods 180 *euro* apmērā ir uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu. VP RRP KPP ieskatā sods atbilst tā piemērošanas mērķim.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Latvijas APK 243., 243., 244., 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma Sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu, /pers. A/ sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

Motīvu daļa

/pers. A/ nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā, atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta pirmajai daļai, līdz ar ko administratīvā pārkāpuma lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši Latvijas APK 289.^{13} panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) esamību ir pareizs un pietiekams un tiesa pilnībā pievienojas Lēmuma motivācijai.

Papildus par sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa norāda turpmāk minētos apsvērumus.

"Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma" 3.pants nosaka, ka transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa maksātājs ir transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs), kuram Latvijā ir reģistrēts vai tiek reģistrēts šā likuma 2.pantā minētais ar nodokli apliekamais transportlīdzeklis vai kura īpašumā, turējumā vai valdījumā esošajam šā likuma 2.pantā minētajam ar nodokli apliekamajam transportlīdzeklim Latvijā tiek izsniegtas tranzīta numura zīmes, vai persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kura dalībai ceļu satiksmē izmanto ārvalstī reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili.

Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, par ko uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz četrsimt *euro*.

Sūdzībā /pers. A/ neapstrīd, ka ir izdarījis Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, bet norāda, ka nepiekrīt Lēmumā konstatētajam vainu pastiprinošajam apstāklim, ka gada laikā izdarīja līdzīgu pārkāpumu un uzskata, ka attiecībā pret viņu piemērojami Latvijas APK 276.^{1}pantā paredzētie nosacījumi.

Tiesa piekrīt Lēmumā konstatētajiem argumentiem, saskatot /pers. A/ darbībās Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu un pievienojas Lēmuma motivācijai.

Vērtējot /pers. A/ sūdzībā minētos argumentus, tiesa secina, ka atbilstoši Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktam, atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta, ja pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu.

Kā redzams no lietā esošas Informācijas centra datu bāzes izdrukas, 2017.gada 12.novembrī /pers. A/ bija sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF967676 par Latvijas APK 149.^{24}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kurā administratīvā atbildība paredzēta par braukšanu diennakts tumšajā laikā bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg viens no tuvās gaismas lukturiem.

Lēmumā kā vienīgais arguments tam, ka /pers. A/ gada laikā atkārtoti izdarīja līdzīgu pārkāpumu, norādīts tas, ka minētie pārkāpumi ir iekļauti Latvijas APK desmitajā "a" nodaļā "Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē".

Tiesas ieskatā, lai konstatētu, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta, nepietiek tikai konstatēt, ka persona jau iepriekš izdarījusi pārkāpumu ceļu satiksmes jomā, bet administratīvā pārkāpuma sastāvam jābūt pielīdzinātam konstatētajam administratīvā pārkāpuma sastāvam.

Tiesas ieskatā, administratīvais pārkāpums, par braukšanu diennakts tumšajā laikā bez iedegtas avārijas gaismas signalizācijas ar transportlīdzekli, kuram nedeg viens no tuvās gaismas lukturiem nav uzskatāms par līdzīgu pārkāpumam par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli. Tiesas ieskatā, katru no pārkāpumiem raksturo atšķirīgs pārkāpuma raksturs, atšķirīga administratīvā pārkāpuma dispozīcija, minētie pārkāpumi ir izdalīti atsevišķās Latvijas APK normās.

Līdz ar ko tiesa uzskata, ka attiecībā pret /pers. A/ nav konstatējams Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais atbildību pastiprinošais apstāklis, ka ka /pers. A/ gada laikā atkārtoti izdarīja līdzīgu pārkāpumu.

Vērtējot sūdzībā norādīto, ka pret /pers. A/ ir piemērojami Latvijas APK 276.[1]panta nosacījumi, tiesa secina, ka saskaņā ar Latvijas APK 276.[1]panta pirmo daļu, lai veicinātu iestāžu un personu savstarpējo sadarbību un brīvprātīgu naudas soda izpildi, institūcija (amatpersona), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas. Latvijas APK 276.[1]panta otrajā daļā norādīti priekšnoteikumi, kādiem jāizpildās, lai personu nosacīti daļēji atbrīvotu no naudas soda samaksas. Minētā panta trešā daļa nosaka, ka institūcija (amatpersona) var šo tiesisko regulējumu attiecībā uz personu nepiemērot, ja atzīst, ka nosacīta daļēja atbrīvošana no naudas soda samaksas nav piemērota taisnīga sodošā mērķa sasniegšanai.

No šīm tiesību normām secināms, ka personas nosacīta daļēja atbrīvošana no naudas soda samaksas ir institūcijas (amatpersonas) tiesības, nevis obligāts pienākums pie attiecīgo priekšnoteikumu izpildīšanās. Institūcijai (amatpersonai), izpildoties priekšnosacījumiem, nav pienākums šo tiesisko regulējumu piemērot, un gadījumā, ja tas netiek piemērots, personai likumdevējs nav piešķīris tiesības šo institūcijas (amatpersonas) lēmumu pārsūdzēt augstākā iestādē. Līdz ar ko, tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka nosacīta daļēja atbrīvošana no naudas soda samaksas ir iestādes tiesība, bet ne obligāta prasība.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa secina, ka tie jau ir atrunāti Lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas, kā arī tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90))*. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu)* (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Lēmumā norādīts, ka Latvijas APK 149.[25]panta desmitās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 150 *euro* līdz 400 *euro*, un lai uzliktu naudas sodu lielāku par 150 *euro*, ir vajadzīgs īpašs pamatojums, lietderības apsvērumi, jāievēro samērīguma princips plašākā nozīmē. VP RRP KPP PPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa ņemot vērā atbildību pastiprinošo apstākli, /pers. A/ piemērojusi naudas sodu 180 *euro*. VP RRP KPP uzskata, ka piemērotais naudas sods 180 *euro* apmērā ir uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam.

No minētā secināms, ka lielāks naudas sods, nekā paredzētais minimālais sods minētā panta sankcijā uzlikts tikai tādēļ, ka tika konstatēts atbildību pastiprinošais apstāklis.

Vērtējot uzlikto naudas soda apmēru par Latvijas APK 149.[25]panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, par ko panta sankcija paredz naudas sodu no 150 *euro*, ņemot vērā apstākli, ka lietā attiecībā uz minēto pārkāpumu konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, un tiesas ieskatā /pers. A/ darbībās nav konstatējami atbildību pastiprinoši apstākļi, ņemot vērā atbilstību Latvijas APK 22.panta soda mērķim, tiesa uzskata, ka ir pamats par Latvijas APK 149.[25]panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu noteiktā naudas soda samazināšanai līdz 150 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22., 32.-34., 149.[25]panta desmito daļu, 243.-244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt /pers. A/ sūdzību.

Grozīt naudas sodu daļā kas noteikts ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 15.novembra lēmumu Nr.1520 /pers. A/ par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25]panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25]panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu uzlikt naudas sodu 150 EUR (simt piecdesmit *euro*).

Pārējā daļā **atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 15.novembra lēmumu Nr.1520, bet /pers. A/ sūdzību **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2019.gada 18.septembrī.**

Tiesnese I.Millere